

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om den gammeldanske Rim-Krønike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 147. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_429-txt-shoot-idm1642/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

dog, trods alle Penne-Skive, har vundet sit Liv, forbi, som vel var. Naturen herinde gik altid over Døgtetellen. *)

Er det nu, efter min Forsand, umueligt, at den Person, der havde faaet Kristetels og Latiniteten saa stærk, som man maa have dem, for, midt i den danske Rim-Kronike, at sine secreta secretorum paa Kensing Alphanum, ei fremdeles kunde efterlade. Spør i sine Rim af denne første Virgiliting, eller Vatterfot i Hovedet, hvis Haardmattheit det syttende Aarhundrede saa tilfældelig har beviist, da maa jeg naturligvis ogsaa finde det umueligt, at selv forfælsige Nimer, i Riden af det femtende Aarhundrede, kunde være saa uenige om Brugten af Islandsk, som de og angelske Dø, som de der færd Rim-Kroniken aabenbar har været, og som vel maa agtes for godtgjort ved følgende Exempter. Gilt, (forbelle) som i Kampen. Viferne er saa almindeligt, findes nemlig her kun i de tre Rim-Balle af Wellem-Bogningen, (S. 71—95) der tiendeligst have Stil og Tone tilfældet med Kampen. Viferne, hvorpaa det østste af begge (forlange) og, hos den sidste Nimer af bede**), Sofne (for: sankt) findes ligeledes kun i denne Egn, og det blot et Par Gange, da sankt derimod baade findes for, og bliver siden hyppig***). Om (for: ligesaa) doges først i samme Egn, men holder sig derpaa, i om vel, til Enden, i Folgerad med veds, Comtent veds yde) her har samme Skabne****). Drætte (for

*) Virgiliting: den danske Ad (som altid minder mig om Ad-Domus, og de eddiske Ad, Dain pattede paa Gams) findes her kun i første Affnit, (S. 49) men endte, hvor det er, har jeg leet det i Erløbning af Lykke. Regt til Ridenaan i Vemertens Tid, hvor jeg fandt det første Vatter.

**) Gilt findes nemlig først S. 71 og sidst S. 93. Veddes findes først S. 121 men om Wellem kun S. 129 og 246. bede kun S. 266.

***) Sofne findes nemlig kun S. 78 og 95. sankt derimod S. 28, 50, 108, 11, 92, 204, 11 og hos den sidste Nimer S. 253.

****) Om vel findes først S. 84, og veds sidst findes om vel S. 230 og veds S. 252 (eller 254.)

hvem) doges alt i Wellem-Bogningens første Nimer-Balle, men kommer dog siden meget seiden for, medens hvem i hele Rim-Kroniken er det Herkende, og, saa, (for: saaban) findes kun et Par Gange i første Affnit, hvælmod, sig, først kommer til sine dag i Vegen. *)

Dette kan vel være nok af Stigt, men, for Caricaturistens Skid, vil jeg dog paa Slump tilføje, at, ellers, findes kun i Jørgen Regnerfons Rim, hvælmod, kun i Valdemar Seiers, indbyrdes, kun i Soenn Græthes, lært, kun i Harald Klafs, mellem, først i hans Broder Eriks, midt, kun i Svald Guginfons, stræng og ton, kun i Erik Siegods, saa hvem der ei har været Sprog-Criticens Undergang, maa dog vel sige om Rim-Kroniken, som Doctor Stagebrand om Væsen:

Jeg kan det og ser paa hendes Bant, at hun er vort vel af atten Mand.

Dog ei det alene, thi jeg maatte see meget seil, om ikke saavel den højere som den lavere Critiks Være staar ved denne Leilighed paa Spil, saa at, vil man ei give mig Ret, kommer sikkert alle baade Iphlands og Danmarks kritiske Theologer mig paa Timen til Hjelp, og da ser det dog unægtelig fort ud for Modstanderne.

Man smilte kun ikke ad disse mine tilspjeladende dristige Forhaabninger, thi, Skrimt tilføjet, tør jeg nok sige, at, kan den Fortid, jeg i Kroniken opviser baade paa Tone, og Vers-Bogning, Tanke-Gang, Stil og Ord-Mag, ei aldeis afkræfte det løse Rygte om, at den er et Værk af een Munk i det femtende Aarhundrede, da er det slet ingen Sag at vise, der, i hele den classiske Literatur, ei er et

*) Drætte findes først S. 65 og 66, men siden kun S. 210 og 236, sidste Gred klarlig som et Biersbud 129 S. 66. Sofne derimod findes alt S. 16, og i det mindre Udvalgte saa tit som veds, 111 S. 225. Saa (der især hører til) findes S. 12 og 53. sig derimod S. 127, 238, og hos den sidste Nimer S. 255.

